

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อหารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relation) ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลกลุ่มเพื่อน ลักษณะตัวเด็ก และลักษณะภูมิหลังของครอบครัวกับพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2528 รวมทั้งสิ้น เป็นจำนวน 99,816 คน จำแนกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจำนวน 34,012 คน จากสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 7,388 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 28,905 คน และจากสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 29,511 คน

เนื่องจากผู้วิจัยต้องการกระจายกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ของพ่อแม่ เพราะมีผลการวิจัยสนับสนุนว่ารายได้ของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การแบ่งรายได้ตามหลักและวิธีการแบ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มรายได้ต่ำ ได้แก่ผู้มีรายได้ต่ำกว่า 2600 บาท ต่อเดือน กลุ่มรายได้กลาง ได้แก่ผู้มีรายได้ระหว่าง 2601-6600 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูง ได้แก่ผู้มีรายได้เดือนละตั้งแต่ 6601 บาท ขึ้นไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาว่า เพื่อทราบว่าเด็กในแต่ละสังกัดโรงเรียนมีพ่อแม่อยู่ในกลุ่มรายได้ระดับใด ผู้วิจัยศึกษานำโดยการสุ่มนักเรียนจากสังกัดต่าง ๆ ดังกล่าว จำนวน 240 คน ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรายได้ของพ่อแม่ ผลปรากฏว่าพ่อแม่ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีค่าเฉลี่ยของรายได้อยู่ในกลุ่ม

รายได้ระดับสูง พ่อแม่ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยของรายได้ในกลุ่มรายได้ระดับกลาง ส่วนพ่อแม่
ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ยของรายได้อยู่ในกลุ่มรายได้ระดับต่ำ

2. ประมาณกลุ่มตัวอย่าง ชั้นแรกผู้วิจัยประมาณกลุ่มตัวอย่างจากจำนวน
ประชากร 99,816 คน โดยใช้สูตร $n = \frac{N}{1 + \frac{N-1}{k}}$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 383 คน ต่อมา
เมื่อสร้างเครื่องมือทดลองใช้เครื่องมือ แล้วหาขนาดกลุ่มตัวอย่างใหม่ตามสูตรที่ควรจะเป็น
คือ $n = \frac{N}{1 + \frac{N-1}{k}}$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 394 คน (สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่ได้จาก
ภาคผนวก ก) ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณนี้มีขนาดไม่ต่ำกว่าเกณฑ์การใช้ขนาด
กลุ่มตัวอย่างของ Lindeman, Merinda and Gold (1980 : 155) ในเรื่อง
multivariate คือประมาณ 20 เท่าของตัวแปร ผู้วิจัยจึงกำหนดตัวอย่างที่จะใช้
ในการศึกษารุ่นนี้เท่ากับ 390 คน

3. สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) คือ

3.1 แบ่งโรงเรียนตามสังกัดโรงเรียนได้ 4 สังกัดคือ กลุ่มโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรมสามัญศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร และสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มโรงเรียนดังกล่าวเป็นตัวแทนรายได้
3 ระดับ ดังกล่าวในข้อ 1

3.2 สุ่มโรงเรียนจากสังกัดโรงเรียนดังกล่าวด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย ได้สังกัดละ
1-2 โรงเรียน โดยพิจารณาสัดส่วนจากเกณฑ์รายได้และจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มรายได้
คือ จากสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งถือว่าพ่อแม่ของนักเรียนมีรายได้
ระดับสูงมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 29,511 คน ได้โรงเรียนเซนต์จอห์น และโรงเรียน
โรจนเสรีอนุสรณ์ จากสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพ
มหานคร ซึ่งถือว่าพ่อแม่มีรายได้อยู่ในระดับกลาง มีจำนวนนักเรียนรวมกันทั้งหมด
36,293 คน ได้โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย และโรงเรียนพิบูลย์อุปถัมภ์ จากสังกัด
กรุงเทพมหานครซึ่งถือว่าพ่อแม่ของนักเรียนมีรายได้ระดับต่ำ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด
34,012 คน ได้โรงเรียนวัดธาตุทอง และโรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ รวมทั้งหมด 6 โรงเรียน

3.3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนดังกล่าวด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย ได้โรงเรียนละ
1-2 ห้องเรียน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่มรายได้ตามสัดส่วนของจำนวนประชากร
จาก 4 สังกัด ที่มีจำนวนใกล้เคียงกัน ได้จำนวนห้องเรียนทั้งหมด 11 ห้องเรียน ให้นักเรียน
ทุกคน จาก 11 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น โรงเรียน และสังกัดโรงเรียน

โรงเรียน	สังกัดโรงเรียน	ระดับชั้น		
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	รวม
เซนต์จอห์น	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน		90	90
โรจน์เสรีอนุสรณ์	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	-	54	54
สันติราษฎร์วิทยาลัย	กรมสามัญศึกษา	-	58	58
พิบูลย์อุปถัมภ์	สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร	63	-	63
วิฑูรย์ทอง	กรุงเทพมหานคร	60	-	60
ศูนย์รวมน้ำใจ	กรุงเทพมหานคร	65	-	65
รวม		180	202	390

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว
2. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู
3. แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่
4. แบบสอบถามอิทธิพลกลุ่มเพื่อน
5. แบบทดสอบสติปัญญา

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว

1.1 การสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.1.1 หากความตรงตามเนื้อหา

1.1.1.1 ผู้วิจัยศึกษาความหมาย วิเคราะห์ความหมาย

ของความก้าวร้าวออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ โดยอาศัยแนวคิดของ Buss (1961 : 6-9)

Sears, et al. (1957) และ Elbelbrock and Achenback (1984 : 207-217)

1.1.1.2 แบ่งพฤติกรรมก้าวร้าวออกเป็น 2 ด้าน คือ พฤติกรรมทางกาย ทางวาจา โดยพิจารณาตามเกณฑ์ 3 อย่างคือ เป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ เป็นพฤติกรรมที่ทำให้ผู้อื่นไม่พึงพอใจ หรือเจ็บปวดทางกาย และ/หรือจิตใจ ตลอดจนพฤติกรรมที่ทำให้สิ่งของเสียหาย และเป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดกฎหมาย

1.1.1.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยาพัฒนาการตรวจสอบคุณภาพครอบคลุมของเนื้อหาของความก้าวร้าว

1.1.2 สร้างเป็นแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 55 ข้อ โดยวัดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย 26 ข้อ วัดพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา 29 ข้อ สร้างเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ตัวเลือก คือ "ทำเป็นประจำ" "ทำบ่อย ๆ" "ทำค่อนข้างบ่อย" "นาน ๆ ครั้ง" และ "ไม่เคยทำเลย" แทนระดับความก้าวร้าว จากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด โดยให้ผู้ตอบอ่านข้อความที่เป็นสถานการณ์ในแต่ละข้อ แล้วเลือกตอบว่า ข้อความแต่ละข้อนั้นเกิดขึ้นในระดับใด

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว

วิธีที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้อื่น	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อย ๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยทำเลย
ฉันมักจะพูดขำเขาให้เพื่อนโกรธเพราะสนุกดี					

เกณฑ์การให้คะแนน คือเอาคำตอบที่แสดงลักษณะพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นเกณฑ์ คือให้คะแนน 4, 3, 2, 1, 0 ตามลำดับตัวเลือกที่แสดงระดับคะแนนสูงที่สุดไปหาต่ำสุด (รายละเอียดหน้า 71)

1.2 การทดลองใช้และการวิเคราะห์รายข้อ ทำเนิ่นการตั้งต่อไปนี้ คือ ผู้วิจัยนำแบบวัดชุดนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 100 คน แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่วางไว้ วิเคราะห์รายข้อโดยแบ่งเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ ใช้เทคนิค 27% แล้วทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test) คัดเลือกเฉพาะข้อที่สามารถจำแนกกลุ่มคะแนนสูง และกลุ่มคะแนนต่ำ ได้ค่าทีที่สั้ย ระหว่าง 1.98-7.24 ได้ข้อคำถามทั้งหมด 55 ข้อ

1.3 การหาความเที่ยงและความตรงของแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว

1.3.1 หาความเที่ยง

1.3.1.1 หาความเที่ยงแบบสอบซ้ำ โดยนำแบบวัดชุดนี้ไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 60 คน ประเมินตนเองสองครั้ง เว้นระยะเวลา 1 สัปดาห์ แล้วนำคะแนนการประเมินตนเองทั้งสองครั้ง มาหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ควยวิธี test - retest ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ .63

1.3.1.2 หาความเที่ยงโดยวิธีแบ่งครึ่งแบบวัดออกเป็น 2 ส่วน คือข้อคู่ และข้อคี่จากการประเมินตนเองครั้งที่ 1 ทั้งนี้เพราะค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้จากการวัดซ้ำเป็นค่าที่ผู้วิจัยไม่มั่นใจว่าจะเชื่อถือได้เท่าที่ควร อาจจะเป็นเพราะเด็กกลุ่มนี้ตอบแบบวัดชุดนี้หลายครั้ง จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยจึงประมาณค่าความเที่ยง โดยการหาค่าความเที่ยงแบบแบ่งครึ่ง (Split - Half reliability) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .95

1.3.2 หาความตรง

1.3.2.1 ความตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยวิธีการตั้งต่อไปนี้คือ

1.3.2.1.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของแบบวัดทั้งหมด ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สัยระหว่าง .26-.67 มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$)

1.3.2.1.2 วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ผู้วิจัยนำค่าของคะแนนการตอบแบบวัดความก้าวร้าวมาวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อดูว่าข้อคำถามแต่ละข้ออยู่ในองค์ประกอบใด ผลปรากฏว่าได้องค์ประกอบก้าวร้าวทางกาย และองค์ประกอบก้าวร้าวทางวาจา มีค่าน้ำหนักตัวประกอบที่สัยระหว่าง .43026 - .86421 และ .40239 ถึง .79099 ตามลำดับ

1.3.2.1.3 ใช้เทคนิค Known group คือกลุ่มเด็กก้าวร้าวสูง กลาง และต่ำจากการประเมินของครูจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว และต่ำจากการประเมินของครูจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวแบบมาตรฐานค่าโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ก) ให้ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา หรือครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจำนวน 2 คน ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดธาตุทองที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน จากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวทั้งหมดประมาณค่า 5 อันดับ (ภาคผนวก ก) คะแนนเฉลี่ยจากที่ครูประเมินเป็นคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กแต่ละคน

ข) แบ่งเป็นกลุ่มเด็กก้าวร้าวสูง กลาง และต่ำ จากเกณฑ์การแบ่งกลุ่มภาคผนวก ก.

ค) ให้เด็กแต่ละกลุ่มประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของตนเองจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว

ง) นำคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กแต่ละกลุ่มมาทดสอบความแตกต่างด้วยค่าเอฟ (F-test) ได้ค่าเอฟเท่ากับ 35.18 ($P < .05$) และคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มสูงมีค่าสูงสุด คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มต่ำมีค่าต่ำสุด

1.3.2.2 ความตรงตามสภาพ ผู้วิจัยหาความตรงตามสภาพของแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวดังนี้คือ

1.3.2.2.1 ทดสอบความแตกต่างของเด็กกลุ่มก้าวร้าวสูง กลาง ต่ำ ที่ครูจำแนกเอาไว้ โดยให้เด็กแต่ละคนได้รับการประเมินจากเพื่อน 5 คน ที่สุ่มมาจากบัญชีเรียกชื่อ คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กแต่ละคนคือค่าเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเพื่อน 5 คน จากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวฉบับเดียวกันได้ค่าเอฟเท่ากับ 39.39 ($P < .05$)

1.3.2.2.2 หากความสอดคล้องระหว่างการประเมินตนเองของเด็ก การประเมินของครู และการประเมินของเพื่อน 5 คน ที่สุ่มจากบัญชีเรียกชื่อดังกล่าวแล้ว โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ r_{xy} ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินตนเองกับการประเมินของเพื่อนเท่ากับ .76 ระหว่างการประเมินตนเองกับการประเมินของครู .67 และระหว่างการประเมินของเพื่อนกับการประเมินของครูเท่ากับ .52

2. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

2.1 การสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

2.1.1 หาความตรงเชิงเนื้อหา

2.1.1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ใต้งานวิจัยของ Schaefer (1959 : 173-176) และของ Becker (1964 : 169-208) เป็นแนวคิดหลักในการสร้างแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ

2.1.1.2 วิเคราะห์ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ตามแนวของ Schaefer and Bell (1959 : 339-361) และสภาพวัฒนธรรมไทย ด้วยการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง (Content analysis)

2.1.1.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านิยมวิทยาพัฒนาการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ

2.1.2 เขียนข้อคำถามจากพฤติกรรมในข้อ 2.1.1.2 และปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย สร้างเป็นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 7 แบบ เป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือก 2 ตัวเลือก คือ "เกิดขึ้น" กับ "ไม่เกิดขึ้น" แล้วนำไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 100 คน และพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนอีก 100 คนตอบ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูที่เกิดขึ้นตามสภาพจริง นำข้อคำถามที่นักเรียน และพ่อแม่หรือผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกิดขึ้นสูงกว่า 50% มาสร้างเป็นแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 อันคืบ เช่นเดียวกับแบบวัดพฤติกรรมตัวราวได้จำนวน 118 ข้อ เป็นข้อคำถามการอบรมเลี้ยงดู 7 แบบ กละกันด้วยวิธีการกระจายแบบสุ่ม

ตัวอย่างแบบสอบถาม

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำก่อน ข้างบ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ทำเลย
(0) พ่อแม่จะไม่ยอมให้ฉันโตเลี้ยงผู้ใหญ่ เพราะท่านเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี					

2.2 การทดลองใช้และการวิเคราะห์รายข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดชุดนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 100 คน วิเคราะห์รายข้อเช่นเดียวกับการวิเคราะห์รายข้อของแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวที่คัดเลือกเฉพาะข้อที่สามารถจำแนกกลุ่มคะแนนสูง และกลุ่มคะแนนต่ำได้ค่าที่พิสัยระหว่าง 2.34-10.26 ($P \leq .05$) ได้จำนวนข้อทั้งหมด 108 ข้อ

2.3 การหาความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยตอบ แล้วนำคะแนนมาหาความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α coefficient correlation) ปรากฏผลดังนี้

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	= .74
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	= .77
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกาย	= .74
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง	= .82
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	= .79
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ	= .76
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	= .86

2.4 การหาความตรง หาความตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยวิธีการต่อไปนี้คือ

2.4.1 หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามแต่ละตอน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พิสัยระหว่าง .25-.63

2.4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ผู้วิจัยนำค่าของคะแนนการตอบของแบบสอบถามแต่ละแบบมาวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อดูว่าข้อคำถามแต่ละข้ออยู่ในองค์ประกอบใด ได้ค่าน้ำหนักตัวประกอบของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูทุกฉบับพิสัยระหว่าง .40244 - .90686 (ผลปรากฏในภาคผนวก ก)

3. แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่

3.1 การสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

3.1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา

3.1.1.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของ Coville, et al. (1960 : 60-63) เป็นแนวคิดหลักที่สำคัญ คือการแบ่งความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ออกเป็น 2 ลักษณะคือ ความสัมพันธ์ทางบวกและความสัมพันธ์ทางลบ

3.1.1.2 วิเคราะห์ลักษณะต่าง ๆ ออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้และทำการวิเคราะห์เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

3.1.1.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาพัฒนาการ ตรวจสอบความครอบคลุมตามเนื้อหา

3.1.2 สร้างข้อคำถามจากพฤติกรรมในข้อ 3.1.1.2 เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 อันที่ขึ้นเกี่ยวกับแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ใ้ทั้งหมด 9 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อกัน	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำก่อนๆ นานๆ	ไม่เคย	ไม่เคย
					ทำเลย
(0) เมื่อพ่อแม่มีเวลาว่างจะช่วยทำงานบ้านเล็กน้อย ๆ เสมอ					
(00) พ่อและแม่มักจะมีเรื่องซัดใจกันบ่อย ๆ					

3.2 การทดลองใช้และการวิเคราะห์รายข้อ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์รายข้อและหาความเที่ยง เช่นเดียวกับแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ใ้ค่าที่สามารถจำแนกกลุ่มคะแนนสูง และกลุ่มคะแนนต่ำมีพิสัยระหว่าง 2.24 - 9.06

3.3 หากความเที่ยง หากความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เช่นเดียวกับแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ใค้ค่าแอลฟา เท่ากับ .83

3.4 หากความตรง หากความตรงเชิงโครงสร้างเช่นเดียวกับแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ด้วยวิธีการต่อไปนี้

3.4.1 หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัดแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ใค้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สัยระหว่าง .25 - .71

3.4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบ ใค้ค่าน้ำหนักตัวประกอบมีที่สัยระหว่าง .42768 - .78678 (ผลปรากฏในภาคผนวก ก)

4. แบบสอบถามอทธิพลกลุ่มเพื่อน

4.1 การสร้าง ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1.1 การหาความตรงเชิงเนื้อหา

4.1.1.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1967, 1977) ตลอดจนแนวคิดของนักจิตวิทยาคนอื่น ๆ เช่น Hartup (1970 : 405) ใช้ลักษณะพฤติกรรมตามการศึกษาวิจัยของ Berndt (1983 : 606-616)

4.1.1.2 วิเคราะห์อทธิพลกลุ่มเพื่อนออกเป็น 2 ลักษณะคือ "การแสดงแบบ" และ "การให้แรงเสริม"

4.1.1.3 หาพฤติกรรมการแสดงแบบและพฤติกรรม การให้แรงเสริมจากเหตุการณ์ในกลุ่มเด็กไทย ด้วยวิธีการสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ใค้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนวัดธาตุทอง และโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 150 คน ตอบแบบสำรวจพฤติกรรมเด่นชัด ตามวิธีการหาพฤติกรรมเด่นชัด (Modal Salient belief) ของ Fisbein and Ajzen (1975 : 219) โดยผู้วิจัยอธิบายด้วยวาจาว่าใค้ให้นักเรียนรายงานพฤติกรรมก้าวร้าวที่เพื่อนแสดงแบบใค้เห็น และใค้รายงานพฤติกรรมการให้แรงเสริมที่ใค้กได้รับจากเพื่อน จากแบบสอบถามปลายเปิด ใค้เลือกเฉพาะพฤติกรรมที่มีความถี่สูงสุดรวมกัน 75% ของความถี่ทั้งหมด ใค้พฤติกรรมการแสดงแบบจำนวน 12 พฤติกรรม ความถี่รวมกัน

ได้ 562 คำตอบ และได้พฤติกรรมการให้แรงเสริม จำนวน 9 พฤติกรรม ความถี่รวมกัน
ได้ 529 คำตอบ (สร้างเป็นข้อคำถาม 12 ข้อ เช่นเดียวกับการแสดงแบบ)

4.1.1.4 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุม
ของเนื้อหาของอิทธิพลกลุ่มเพื่อน

4.1.2 นำพฤติกรรมดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถามอิทธิพล
กลุ่มเพื่อนเป็นแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 อันดับ ได้ข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ
แต่ละข้อจะถาม 2 ลักษณะ คือ การแสดงแบบ และการให้แรงเสริม โดยให้ข้อ ก
ถามการแสดงแบบ ข้อ ข ถามการให้แรงเสริม

ตัวอย่างแบบสอบถาม

วิธีที่เพื่อนปฏิบัติต่อนักเรียน	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำก่อน ข้างบอย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ทำเลย
1. ก เพื่อน ๆ ในห้องมักจะพูดคำหยาบเสมอเมื่อ เขาไม่พอใจ					
ข ถ้าฉันพูดคำหยาบเหมือนเพื่อนในกลุ่มฉันจะ ได้รับคำชมเชย					

4.2 การทดลองใช้และการวิเคราะห์รายข้อ ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม
ดังกล่าวไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
จำนวน 100 คน แล้วทำการวิเคราะห์รายข้อ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์รายข้อของแบบ
วัดพฤติกรรมก้าวร้าว ก็ได้เลือกเฉพาะข้อที่สามารถจำแนกคนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ได้ทั้งหมด
12 ข้อ แบบสอบถามการแสดงแบบได้ค่าที่พิสัยระหว่าง 6.85 - 43.91 ส่วนแบบสอบถาม
การให้แรงเสริมได้ค่าที่พิสัยระหว่าง 9.83 - 39.60 ($P \leq .05$)

4.3 การหาความเที่ยงของแบบสอบถามอิทธิพลกลุ่มเพื่อน หาความเที่ยง
โดยการวัดซ้ำจากคะแนนการตอบแบบสอบถาม 2 ครั้ง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 60 คน เว้นระยะห่าง 1 สัปดาห์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์
ความเที่ยงของแบบสอบถาม การแสดงแบบ และการให้แรงเสริมเท่ากับ .87 และ .89
ตามลำดับ

4.4 หาความตรง หาความตรงเชิงโครงสร้าง เช่นเดียวกับแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบสอบถาม "การแสดงแบบ" และ "การให้แรงเสริม" พิสัยระหว่าง .55 - .80 และพิสัยระหว่าง .38 - .72 ตามลำดับ

เกณฑ์ในการตอบแบบวัดและแบบสอบถามมาตรฐานนั้นผู้วิจัยให้ถือเอาเกณฑ์การเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ จำนวน 10 ครั้ง โดยผู้วิจัยอธิบายด้วยวาจาว่าในการเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ จำนวน 10 ครั้งเท่าที่นักเรียนจำได้ หรือระลึกได้แล้วมีพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงตรงตามข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อจำนวนเท่าใดก็ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงให้ตรงช่องการประเมินตามเกณฑ์ที่วางไว้ ดังนี้

เกณฑ์ในการตอบแบบวัดและแบบสอบถามตามมาตรฐานค่า

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับความป็นจริง ประมาณ 9 - 10 ครั้งใน 10 ครั้ง หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเกิดขึ้นทุกครั้ง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ทำเป็นประจำ"

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับความป็นจริง ประมาณ 6 - 8 ครั้งใน 10 ครั้ง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ทำบ่อยๆ"

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับความป็นจริง ประมาณ 3 - 5 ครั้งใน 10 ครั้ง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ทำค่อนข้างบ่อย"

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับความป็นจริง ประมาณ 1 - 2 ครั้งใน 10 ครั้ง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "นาน ๆ ครั้ง"

ถ้าข้อความใดเป็นเหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้นเลย ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่เคยทำเลย"

เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดและแบบสอบถามแบบมาตรฐานคำมีดังนี้

ข้อความที่บ่งบอกลักษณะที่วัด หรือข้อความที่บ่งบอกลักษณะเชิงนิมิตในแบบ
สอบถามบางฉบับให้คะแนนดังนี้

ถ้าเลือกตอบ	ทำเป็นประจำ	ให้	4	คะแนน
	ทำบ่อย ๆ	ให้	3	คะแนน
	ทำก่อนข้างบ่อย	ให้	2	คะแนน
	นาน ๆ ครั้ง	ให้	1	คะแนน
	ไม่เคยทำเลย	ให้	0	คะแนน

ข้อความที่บ่งบอกลักษณะเชิงนิเสธ ให้คะแนนตรงกันข้าม ดังนี้

ถ้าเลือกตอบ	ทำเป็นประจำ	ให้	0	คะแนน
	ทำบ่อย ๆ	ให้	1	คะแนน
	ทำก่อนข้างบ่อย	ให้	2	คะแนน
	นาน ๆ ครั้ง	ให้	3	คะแนน
	ไม่เคยทำเลย	ให้	4	คะแนน

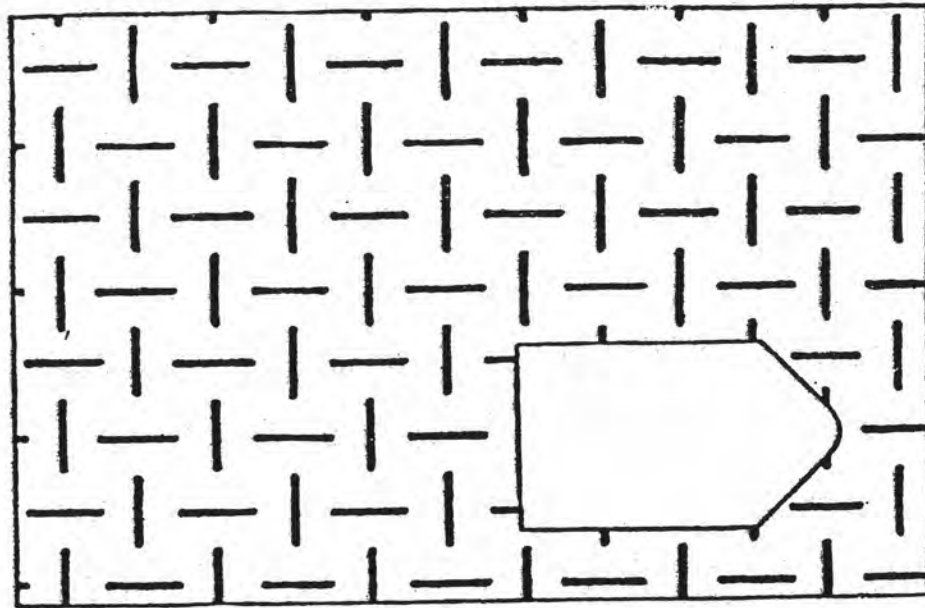
จากเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าว ถือว่าคนที่มีความถี่มากในลักษณะใด
จะมีลักษณะนั้นในระดับสูง

5. แบบทดสอบสติปัญญา ชุด Standard Progressive Matrices

ของ J.C. Raven (1960) เป็นแบบทดสอบสติปัญญาวัฒนธรรมเสมอภาคที่ใช้วัด
ความสามารถทางสมอง (mental ability) มีทั้งหมด 60 ข้อ แบ่งเป็น 5 ชุด ๆ ละ
12 ข้อ ลักษณะของแบบสอบ เป็นรูปภาพที่ไร้ความหมาย ซึ่งมีลักษณะงานดังนี้

- 1) ทำให้ภาพสมบูรณ์
- 2) ทำให้เหตุผลสมบูรณ์
- 3) การเปลี่ยนอย่างมีระบบ
- 4) นำรูปที่สลับกันมาจัดให้มีระบบ
- 5) แยกกลุ่กลายที่เป็นส่วน ๆ อย่างมีระบบ แต่ละข้อ
คำถามจะมีตัวเลือกให้ผู้ตอบนำไปเติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์และถูกต้อง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบทดสอบสติปัญญา (Standard Progressive Matrices)
ข้อที่ ๒๒

ตัวเลือก

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6

เหตุผลในการเลือกใช้แบบทดสอบสติปัญญาชุดนี้

1. ใช้ได้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 11-16 ปี
2. สามารถทดสอบเป็นกลุ่มได้
3. ไม่มีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง
4. เป็นแบบทดสอบมาตรฐานที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงมาอย่างดีจาก

เด็กอายุ 6 ปี ถึงผู้ใหญ่อายุ 65 ปี แบบทดสอบฉบับนี้จะมีค่าความเที่ยงเปลี่ยนไปตามระดับอายุ มีพิสัยระหว่าง .83-.93 และมีความตรงทางจิตวิทยาในระดับสูง (Raven, 1960:2).

5. มีผู้วิจัยนำแบบทดสอบชุดนี้มาใช้กับกลุ่มตัวอย่างเด็กไทย อายุระหว่าง 12-16 ปี พบว่าแบบทดสอบชุดนี้มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง พิสัยระหว่าง .88-.91 มีค่าอำนาจจำแนกพิสัยระหว่าง .23 ถึง .87 (อัมพร ลิขิตปัญญารัตน์, 2521 : 37-38)

เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบทดสอบสติปัญญามีดังนี้ ให้ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูกต้องให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด คะแนนรวมทั้งหมดเป็นดัชนีบ่งบอกระดับสติปัญญา

สรุปได้ว่าเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีระดับความเที่ยง ความตรง และความสามารถในการจำแนกกลุ่มคนในระดับสูง จึงได้เสนอไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุป ความเที่ยง ความตรง และการวิเคราะห์รายข้อของเครื่องมือชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว		
ความเที่ยง		
1. ความเที่ยงแบบสอบซ้ำ	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากการประเมินตนเอง 2 ครั้ง	r_{tt} มีค่าเท่ากับ .63
2. ความเที่ยงแบบแบ่งครึ่ง	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน	r_{tt} มีค่าเท่ากับ .95
ความตรง		
1. ความตรงตามสภาพ		
1.1 ความแตกต่างระหว่างการประเมินของเพื่อนกับครู	ครูประเมินและแบ่งเด็กก้าวร้าวออกเป็น 3 กลุ่มคือ ก้าวร้าวสูง กลาง ต่ำ แล้วให้เพื่อน 5 คนประเมินเด็กแต่ละคน ทดสอบความแตกต่างของความก้าวร้าวด้วยค่าเอฟ	F มีค่าเท่ากับ 39.39
1.2 ความสอดคล้องระหว่างการประเมินของตนเองเพื่อนและครู	หาความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินของครู เพื่อน และเด็กดังนี้ 1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน - ตนเอง 2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน - ครู 3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตนเอง - ครู	r_{xy} มีค่าเท่ากับ .76 r_{xy} มีค่าเท่ากับ .52 r_{xy} มีค่าเท่ากับ .67
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าของคะแนนการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้แก่น้ำหนักตัวประกอบอยู่ในองค์ประกอบพฤติกรรมก้าวร้าว	นำน้ำหนักตัวประกอบมีพิสัยระหว่าง .40232-.86421
2.2 ใช้เทคนิค Known group	ครูประเมินและแบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่มคือ ก้าวร้าวสูง กลาง ต่ำ แล้วให้เด็กประเมินตนเองจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ทดสอบความแตกต่างของเด็กทั้งสามกลุ่มด้วยค่าเอฟ	F มีค่าเท่ากับ 35.18

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
2.3 หากความสอดคล้องแบบ part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวมของแบบวัดทั้งหมด	r_{xy} มีทิสัยระหว่าง .26-.67
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u> ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที	ค่า t รายข้อมีทิสัยระหว่าง 1.98-7.24
<u>แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้</u> <u>อำนาจควบคุม</u> <u>ความเที่ยง</u> ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา	นำคะแนนจากแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	α มีค่าเท่ากับ .74
<u>ความตรง</u> 1. <u>ความตรงตามสภาพ</u>	หาความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	ร้อยละของความสอดคล้องมีทิสัยระหว่าง 50-98
2. <u>ความตรงเชิงโครงสร้าง</u> 2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าของคะแนนการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ค่านำหนักตัวประกอบอยู่ในองค์ประกอบที่ 1	ค่านำหนักตัวประกอบมีทิสัยระหว่าง .42306-.90686
2.2 หากความสอดคล้องแบบ part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r_{xy} มีทิสัยระหว่าง .26-.48

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u> ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อมีพิสัย ระหว่าง 2.34-6.14
<u>แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบ</u> <u>เข้มงวดกวดขัน</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา	นำคะแนนจากแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	α มีค่าเท่ากับ .77
<u>ความตรง</u>		
1. <u>ความตรงตามสภาพ</u>	หาความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	ร้อยละของความสอดคล้อง มีพิสัยระหว่าง 58-99
2. <u>ความตรงเชิงโครงสร้าง</u>		
2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าของคะแนนการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในองค์ประกอบที่ 2	ค่าน้ำหนักตัวประกอบ มีพิสัยระหว่าง .40113- .89000
2.2 หากความสอดคล้องแบบ part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r_{xy} มีพิสัยระหว่าง .25-.58

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
ทดสอบรายข้อด้วยค่าที	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที	ค่า t รายข้อ มีพิสัยระหว่าง 2.85-8.68
<u>แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ</u>		
<u>ทางกาย</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา	นำคะแนนจากแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	๙ มีค่าเท่ากับ .74
<u>ความตรง</u>		
1. <u>ความตรงตามสภาพ</u>	หาความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกาย	ร้อยละของความสอดคล้อง มีพิสัยระหว่าง 50-98
2. <u>ความตรงเชิงโครงสร้าง</u>	นำค่าของคะแนนการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบองค์ประกอบ ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในองค์ประกอบที่ 3	ค่าน้ำหนักตัวประกอบมีพิสัยระหว่าง .44284-.75394
2.2 หากความสอดคล้อง	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวมแบบ part-whole	r _{xy} มีพิสัยระหว่าง .26-.53

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อ มีหีสัยระหว่าง 2.55-8.32
<u>แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบให้</u>		
<u>ความคุ้มครอง</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์ α	นำคะแนนจากแบบสอบถามหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	α มีค่าเท่ากับ .82
<u>ความตรง</u>		
1. ความตรงตามสภาพ	หาค่าความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง	ร้อยละของความสอดคล้อง มีหีสัยระหว่าง 69-98
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าคะแนนของการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในองค์ประกอบที่ 4	ค่าน้ำหนักตัวประกอบมีหีสัย ระหว่าง .41627-.70195
2.2 หากความสอดคล้อง	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r_{xy} มีหีสัยระหว่าง .28-.63
แบบ part-whole		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อมีพิสัยระหว่าง
<u>แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบ</u>		2.65 - 10.26
<u>ประชาธิปไตย</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา	นำคะแนนจากแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	.๘ มีค่าเท่ากับ .79
<u>ความตรง</u>		
1. ความตรงตามสภาพ	หาค่าความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	ร้อยละของความสอดคล้องมีพิสัยระหว่าง 58-96
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าคะแนนของการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในองค์ประกอบที่ 5	ค่าน้ำหนักตัวประกอบมีพิสัยระหว่าง .42786-.71244
2.2 หากความสอดคล้องแบบ part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	มีพิสัยระหว่าง .26-.61

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนน กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อมีพิสัยระหว่าง 2.35-9.98
<u>แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบ</u>		
<u>รักตามใจ</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา	นำคะแนนจากแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	α มีค่าเท่ากับ .76
<u>ความตรง</u>		
1. ความตรงตามสภาพ	หาค่าความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ	ร้อยละของความสอดคล้องมีพิสัยระหว่าง 54-89
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าคะแนนของแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบ	คำนวณน้ำหนักตัวประกอบมีพิสัยระหว่าง .45554-.81654
2.2 การหาความสอดคล้องแบบ part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r_{xy} มีพิสัยระหว่าง .28-.78

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
การทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อมีพิสัยระหว่าง 2.40-8.95
<u>แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบ</u>		
<u>ปล่อยปละละเลย</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา	นำคะแนนจากแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	๙ มีค่าเท่ากับ .86
<u>ความตรง</u>		
1. ความตรงตามสภาพ	หาค่าความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	ร้อยละของความสอดคล้อง พิสัยระหว่าง 61-84
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าคะแนนของแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในองค์ประกอบที่ 7	ค่าน้ำหนักตัวประกอบมีพิสัย ระหว่าง .42860-.82830
2.2 หากความสอดคล้องแบบ Part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r _{xy} พิสัยระหว่าง .30-.69

Figure 3 46-9.85

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อมีพิสัยระหว่าง 3.46-9.85
<u>แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา	นำคะแนนจากแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา	α มีค่าเท่ากับ .83
<u>ความตรง</u>		
1. ความตรงตามสภาพ	หาค่าความสอดคล้องระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่	ร้อยละของความสอดคล้อง พิสัยระหว่าง 59-98
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ	นำค่าคะแนนของแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้แก่น้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในองค์ประกอบที่ 8	กำหนดน้ำหนักตัวประกอบมีพิสัย ระหว่าง .42768-.78698
2.2 หากความสอดคล้องแบบ part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r_{xy} มีพิสัยระหว่าง .26-.82

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
การทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อมีพิสัยระหว่าง 2.24-9.06
<u>แบบสอบถามการแต่งแบบ</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบวัดซ้ำ	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากคะแนนการวัดซ้ำ 2 ครั้ง	r_{tt} มีค่าเท่ากับ .87
<u>ความตรง</u>		
1. ความตรงตามสภาพ	หาพฤติกรรมเด่นชัดจากวิธีการหาความเชื่อเด่นชัด (Model Salient belief)	พฤติกรรมเด่นชัด 75% ของความถี่ทั้งหมด มีจำนวน 436 พฤติกรรม
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
หาความสัมพันธ์	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r_{xy} พิสัยระหว่าง .55-.80
แบบ part-whole		
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	ค่า t รายข้อมีพิสัยระหว่าง 6.85-43.94

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะ	วิธีการประเมิน	ค่าสถิติ
<u>แบบสอบถามการให้แรงเสริม</u>		
<u>ความเที่ยง</u>		
ความเที่ยงแบบวัดซ้ำ	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากคะแนนการวัดซ้ำ 2 ครั้ง	r_{tt} มีค่าเท่ากับ .89
<u>ความตรง</u>		
1. ความตรงตามสภาพ	หาพฤติกรรมเด่นชัดด้วยวิธีการหาความเชื่อเด่นชัด (Modal salient belief)	พฤติกรรมเด่นชัด 75% ของความถี่ทั้งหมด มีจำนวน 437 พฤติกรรม
2. ความตรงเชิงโครงสร้าง		
หาความสัมพันธ์ของส่วน part-whole	หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม	r_{xy} หีสัยระหว่าง .38-.72
<u>การวิเคราะห์รายข้อ</u>		
ทดสอบรายข้อด้วยค่าที่	ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที่	t รายข้อมีหีสัยระหว่าง 9.83-59.60

การเก็บรวบรวมข้อมูล คำเนินการตามขั้นตอนนี้ต่อไป

1. ติดต่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากต้นสังกัดโรงเรียน และโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือกไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจน นวัตกรรม เวลา และสถานที่ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

2. จัดเตรียมเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

3. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม แบบวัด และแบบสอบถาม (ในระยะเวลาประมาณ 2 เดือน ระหว่างเดือน มกราคม ถึง กุมภาพันธ์ 2528) ตามลำดับดังนี้

ครั้งที่ 1 ตอบแบบทดสอบสติปัญญา

ครั้งที่ 2 ตอบแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ อิทธิพลกลุ่มเพื่อน รวมทั้งข้อมูลส่วนตัว และลักษณะภูมิหลังของครอบครัว

ครั้งที่ 3 ตอบแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อ่านาถควบคุม เข้มงวดกวดขัน ลงโทษทางกาย และให้ความคุ้มครอง

ครั้งที่ 4 ตอบแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย รักตามใจ และปล่อยปละละเลย

ครั้งที่ 5 ตอบแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว

4. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน กล่าวคือ แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว และแบบ สอบถามการแสวงแบบให้คะแนนตามเกณฑ์

แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ข้อ 1, 4 และ 5 เป็นเชิงนิเสธ ให้คะแนนกลับกับข้ออื่น ๆ ที่เป็นเชิงนิมิต

แบบสอบถามการให้แรงเสริม ข้อ 8 และ 9 เป็นเชิงนิเสธให้คะแนน กลับกับข้ออื่น ๆ ที่เป็นเชิงนิมิต

แบบทดสอบสติปัญญาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หน้า 73

5. กักตักคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

6. บันทึกข้อมูลลงเทปเพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง จำเป็นตามขั้นตอนต่อไปนี้

ก่อนวิเคราะห์เส้นทาง ผู้วิจัยทำการทดสอบความเป็นเส้นตรง โดยการทดสอบสมการ Polynomial เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามทุกคู่ และระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระด้วยกันทุกตัว เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ว่าเป็นเส้นตรงหรือไม่ ถ้าไม่เป็นเส้นตรงจะเป็นเส้นโค้งแบบใด (quadratic cubic : หรือ quartic) โดยการทดสอบ polynomial regression ตามข้อเสนอแนะของ Kerlinger and Pedhazur (1973 : 208-214) และใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test)

การวิเคราะห์เส้นทาง จำเป็นการตามลำดับดังนี้

1. กำหนดค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานโดยใช้สมการถดถอย พหุคูณแสดงความสัมพันธ์ตามที่ได้ทดสอบความเป็นเส้นตรงแล้ว ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ใดมิใช่ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงก็ปรับโดยใช้ $\log X$ (วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางในภาคผนวก ก)

2. พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

2.1 ค่านัยสำคัญทางสถิติ คือค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีนัยสำคัญ ($\alpha = .05$)

2.2 ค่านัยสำคัญทางปฏิบัติ โดยถือว่าค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (P_{jk})

ที่มีค่าต่ำกว่า .05 เป็นค่าที่ไม่มีความหมาย (Kerlinger and Pedhazur, 1973 : 318)

ฉะนั้นค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีค่า .05 ขึ้นไปจะไม่ถูกคัดออกจากรูปแบบความสัมพันธ์ แต่ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีค่าต่ำกว่านั้น จะถูกคัดออกไปเพื่อให้รูปแบบการทำนายมีความประหยัดขึ้น

3. เมื่อปรับรูปแบบความสัมพันธ์ใหม่แล้ว กำหนดค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่

4. กำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่

(วิธีการคำนวณจากภาคผนวก ก) เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณจากรูปแบบ (Reproduced r_{xy})

5. เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณจากรูปแบบ (R') กับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงประจักษ์จากสูตร Pearson (R) ซึ่งถือว่าการทดสอบ

ความสอดคล้องระหว่างรูปแบบ (Model) ที่ค้นพบ กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ใกล้เคียงกัน หรือเท่ากันทุกค่า แสดงว่ารูปแบบความสัมพันธ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับสูง ความแตกต่าง ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งสอง ไม่ควรเกิน .05 (Kerlinger and Pedhazur, 1973 : 318)

6. จำนวนค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางทั้งทางตรงและทางอ้อม